

بالا بودند. ماهم از درجه بزرگ انتهای هواپیما وارد شدیم و آخر طبقه دوم نشستیم. محمد، خیلی ترسیده بود. ماهم کم نمی گذاشتیم. زیر پایمان را تکان می دادیم و ترسش را بیشتر می کردیم. همه گوشی به دست عکس یادگاری و فیلم می گرفتیم و هیجان زده بودیم. بالاخره موتورها روشن شدند و هواپیما راه افتاد. صدای خیلی زیادی داشت. به اطراف صندلی نگاهی انداختم؛ پشت صندلی یک زپ بود. تاماسک اضطراری داخلش را در آوردم، محمد دید و فوری از پشتش برداشت و گذاشت روی صورتش. فقط نمی دانست لوله ماسک را کجا نصب کند. از بس هول بود لوله را به نفر روبه روی داد تا داخلش فوت کند. محمد مدام صلوات می گرفت برای اموات و سلامتی راننده و خودمان. با هر تکان هم دگر یابو الفضل سر می داد. خلبان خیلی خوب بلند شد. تکانش حتی از هواپیمای مسافربری کمتر بود و محمد هم آرام شد و مشغول خوردن بسته های صبحانه شدیم. حدود یک ساعت بعد، به فرودگاه شاهرود رسیدیم. باد سردی می وزید. راهی پایانه فضایی امام خمینی (ره) سمنان شدیم. در زمینی خاکی پیاده شدیم. از یک تپه کوچک خاکی بالا رفتیم. آن طرف تپه ارتفاع خیلی زیادی داشت. انگار روی قله ای بودیم. روبه رویمان یک دشت بزرگ و چند ساختمان و با فاصله زیاد سکوی پرتاب و ماهواره دیده می شد. روی صندلی های چیده شده،

”

حدود ۱۵۰ نفر دانشجو و استاد پای هواپیمای نظامی ایلوشین رسیدیم. هواپیما شبیه هواپیمای فیلم «به وقت شام» بود. امیرحسین دقیق درباره مدل و اطلاعات فنی هواپیما توضیح می داد. پرسیدم: کلک این اطلاعات را از کجا آورده ای؟ گفت: کار آموزی اینجا بودم

نشستیم. چند تلویزیون هم تصاویر مختلف از زوایای مختلف ماهواره نشان می داد. یک بسته خوراکی شامل موز و چای کیسه ای و بسته کوچک آجیل دادند. در همان حال تخمه شکستن، صحبت های پاسدار متخصص هوا فضا را گوش می دادیم؛ ماهواره بر قاصد از سه قسمت تشکیل شده است. قسمت اول سوخت مایع و دو قسمت سوخت جامد است که هر قسمت بعد از ۲۰ ثانیه جدا می شود. در پرتاب های قبلی هم، ماهواره های نورا و نور ۲ با همین ماهواره بر پرتاب شده اند. در ادامه گفتند: «ماهواره نور ۳ با تکنولوژی جدید توانایی تصویربرداری با دقت ۵ متر دارد که فقط ۳۲ کیلوگرم وزن آن است. اگر بادانش نسخه قبلی می ساختیم، وزنش ۱۳۰ کیلوگرم می شد. ماهواره نور ۳ همچنین توانایی رصد امواج رادیویی را نیز در هر نقطه جهان دارد.»

پرسیدیم: «چند درصدش تولید داخل است؟» گفتند: «خدا را شکر به لطف تحریم ها تکنولوژی کاملاً داخلی است. حتی دوربین رانیز خودمان تولید می کنیم.» در ادامه، نکاتی در باره بدنه قاصد گفتند که باید این وزن سنگین را تا قبل از پرتاب تحمل کند. همچنین باید مقابل باد ۲۵ کیلومتر بر ساعت مقاومت کند. البته